

KIBÉDI VARGA ÁRON VERSEI

A csönd, a zaj, a rejtett múlás
hozzád ér és változik,
minden más és minden él:
Téged mond.

Nevet nem ad, szó nincs rá,
Te folysz a négy fal között
és fal nélkül is te folysz;
Téged mond és Te szólsz.

Nem tudni, mi vagy és mi nem vagy,
a végtelen érintése ez,
szétfoszlik, ami nem voltál:
élsz és van világ.

Csak a test tündöklük és az ész:
egymásra talál a forma és a hódító,
szerények — átsüt rajtuk a rend.

Éles a szépség, homályt üldöző:
nincsen köd, a homály nem él —
csak éltet.

Boldog, aki hódít és üldöz,
boldog, aki elveszíti homályát,
elveszíti magát:
ész ragyogja be a test ábráit.

Ez a szépség, keresni nem lehet;
kegyetlen, tiszta fészek ez:
ez a rend, üldözni halálokat.

Nem lehet szebben csak így lehet
sok a gyümölcs égnek a fák
szerelmesek

föld és has gyümölcse
csodákért jön a világra
elsötétül

sötét és gazdag
sok egymagában

A bokrok mögött
néha feljebb
szólj már ne nézd
hiszen a homlokok

boltíves szobák
amott kamrák
zárt tekintet
egyenesen erre

a szem a száj mögött
feljebb odébb
zúg a némaság
embert embert

Kinél van a nap, melyik házban,
melyik táj mögött?
Lemaradnak róla a színek, a gyerek
eldobta ceruzáját,
áll a gáton:
Hernyók és pókok, az ősz kényszere,
áthúzzák a kerteket.

Itt az új évszak, húzz át engem is,
várd napodat
és szólalj meg néha: meglelsz, megleled.

ott vagyok, leborítva:
az élet ép senki nélkül
csak én vagyok más —

a csónak megtelik vízzel,
felrepül a madár a kopasz fára:
mit tartasz kezekben?

leborultam, a föld csillog,
sápadt a dél, benne vagy.
Hordod.

Én másutt vagyok, nem a délben,
járok és nézek ott:
ki tesz szavát?

Honnan veszed a bátorságot?
csontok, vesszők, zárt egységek —
micsoda merészség!

Micsoda zaj az elmúlásban,
micsoda harc:
zárni, zárni, lezárni!

Micsoda megmutatás,
zárórák esztelen merészsége!
Nem ismerlek, mert nem ismerhetsz:
lázadsz az ellen, ami parttalan.

most szólt most éppen
arról ami nincs:
fekete keretben
mozgó partok habzó éjszakák

beleharap és sír
nincs kérdés csak felelet
hallgat és hallgatózik

keret és látomás
visszahull megkötözve
most éppen akkor